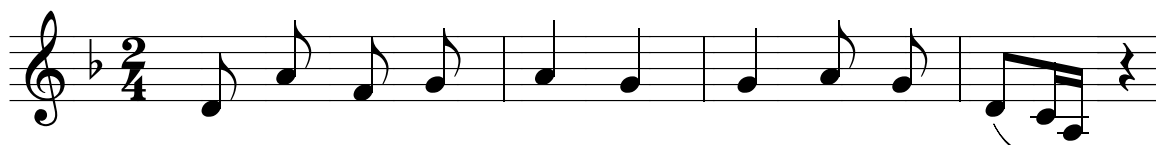

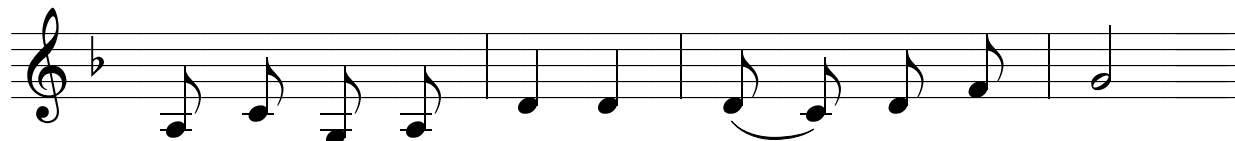
KHIÊNG NƯỚC

THƠ LUÂN HOÁN
NHẠC PHAN NI TẤN (N.D)

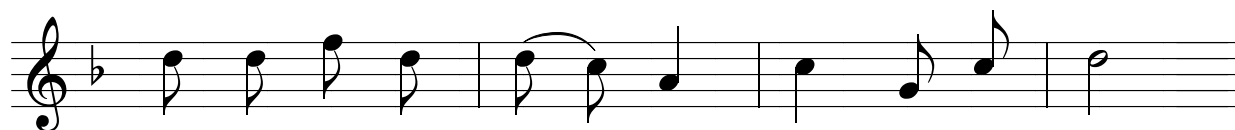
Andantino (Nhanch Vừa) ♩ = 89

Một cái thùng con con Một đoạn tre nho nhỏ

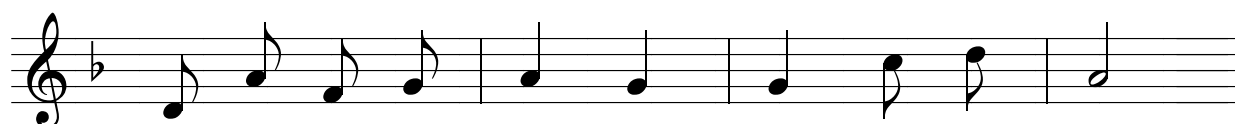
Chị khiêng chịu nặng hơn Lâu lâu hơi cau có

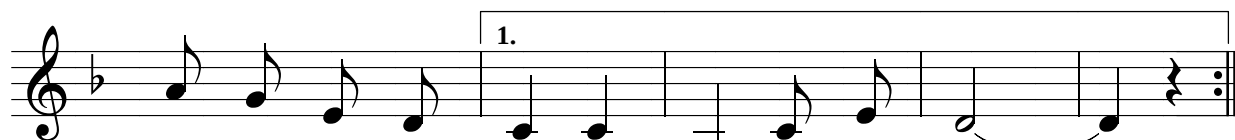
Em đi trước run run Đòn nghiêng vì vai thấp

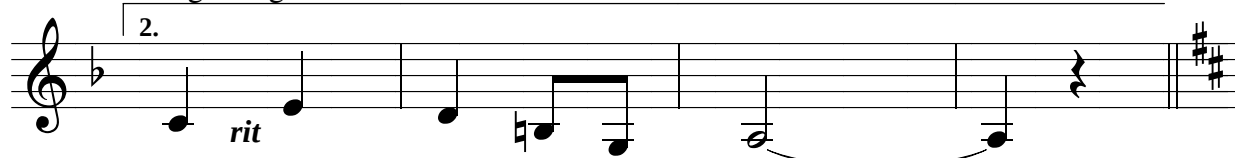
Dốc đá vấp luôn luôn Thùng va vào sau gót

Một đôi lần em khóc Ngồi chùi vết máu tươi
Chị mức em đứng hát Chiều vàng nắng xuống mau

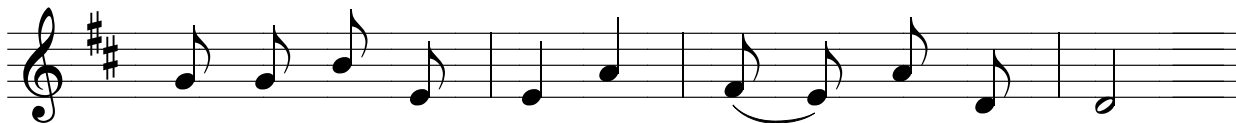
Rắc lên chút đất bột Thế mà vui rất vui
Giếng trong xanh nước...

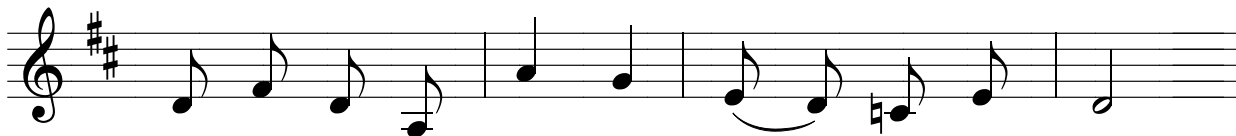
...ngọt Uống lưng một vành gầu

Ngày qua ngày qua vội Mới đó thế mà già

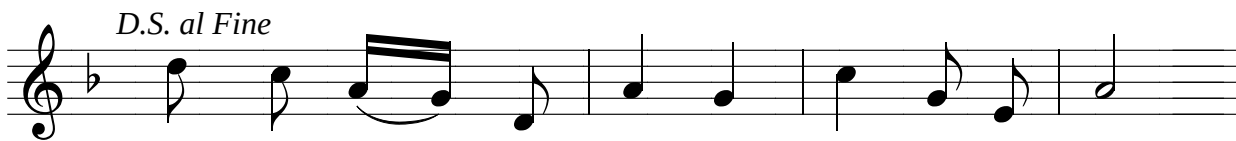
Chị chồng con lận đận Em bỏ xứ bỏ nhà

Ở đây trời đẹp lắm Sao chẳng hề thấy vui

Chẳng phải vì em khổ Chỉ nhớ nhà thế thôi

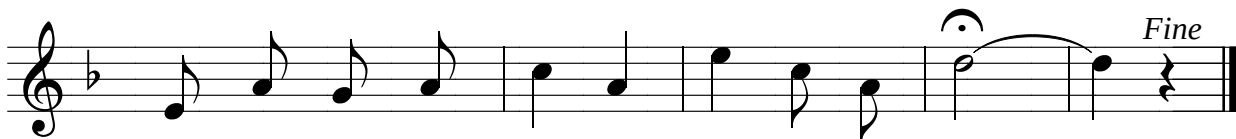
Ước chi được nhỏ lại Như những ngày trẻ thơ

Cùng chị đi khiêng nước Bắt nòng nọc vọc chơi

Giếng trong xanh nước mát Uống lưng một vảnh gầu

Chị múc em đứng hát Chiều nắng vàng tàu cau